

[Finansministeren.]

manden om at søge foretaget en ændring i ejendomsskatteloven gående ud på, at et skyldrådsmedlem ved afgørelsen i skyldrådet af klagesager fra hans egen vurderingskreds afskæres fra at stemme.

Idet jeg i øvrigt henviser til de lovforslaget ledsagende bemærkninger, henstilles forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Udenrigsministeren (Krag): Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den europæiske konvention om fredelig bilæggelse af tvistigheder, undertegnet i Strasbourg den 29. april 1957, som på Danmarks vegne blev undertegnet af daværende minister Ernst Christiansen på mødet i Det europæiske Råds ministerudvalg i Strasbourg den 29. april 1957.

Jeg tillader mig vedrørende konventionens forhistorie og nærmere indhold at henvise til bemærkningerne til forslaget, men vil her gerne fremhæve, at denne konvention er et resultat af det samarbejde, som 15 europæiske lande har etableret inden for Det europæiske Råds rammer. Initiativet til konventionen skyldes Europarådets rådgivende forsamling. Konventionsteksten er blevet udarbejdet af en af ministerudvalget nedsat ekspertkomité, der under sit arbejde har haft kontakt med forsamlingens stående udvalg for juridiske spørgsmål.

Konventionen er opdelt i fire kapitler, hvoraf de tre første giver regler om retslig afgørelse, forlig og voldgift, medens det sidste indeholder almindelige bestemmelser. Ved udformningen af konventionsudkastet tjente den under De Forenede Nationers auspicer den 28. april 1949 videreførte generalakt fra 1928 om fredelig bilæggelse af mellemfolkelige tvistigheder som forbillede, og den endelige konventionstekst kom til at følge dette forbillede ret nøje. Selvstændig betydning har konventionen imidlertid derved, at Den tyske Forbundsrepublik ved sin ratifikation af overenskomsten vil komme til at deltage i denne multilaterale forpligtelse til fredelig bilæggelse og dermed være underkastet den mellemfolkelige domstols obligatoriske kompetence i tvistigheder af retslig karakter, uanset at Forbundsrepublikken ikke er medlem af De Forenede Nationer eller part i domstolens statut.

Ved siden heraf må fremhæves betydningen af, at Europarådets medlemslande i medfør af konventionen kan forpligte sig til indbyrdes at anerkende den mellemfolkelige domstols kompetence i retstvister uden samtidig at måtte påtage sig en lignende forpligtelse over for ikke-europæiske stater. Der skabes således mulighed for, at visse af de stater, der hidtil har undladt at anerkende domstolens kompetence ved at afgive særlig erklæring herom eller ved at tiltræde generalakten, kan forpligte sig med den begrænsning, der ligger i Europarådets medlemskreds. For Danmarks egne forpligtelser får dette forhold dog ikke betydning, da Danmark ved sin ubetingede erklæring i henhold til den valgfri klausul i artikel 36 i den mellemfolkelige domstols statut har anerkendt domstolens kompetence i retstvister også i forhold til enhver ikke-europæisk stat, der påtager sig den samme forpligtelse. Dette skridt var en naturlig følge af Danmarks almindelige politik på dette felt, der går ud på at søge konflikter af enhver art bilagt ved fredelige midler. Et andet udslag af denne politik har været Danmarks uforbeholdne anerkendelse af voldgiftsbehandling dels i henhold til en række to-sidede traktater, dels i medfør af generalakten, som jeg omtalte før. I denne forbindelse vil jeg gerne knytte nogle få bemærkninger til bestemmelsen om voldgift i Europarådskonventionen:

Medens retskonflikter henhører under den mellemfolkelige domstol, skal interessekonflikter i henhold til art. 19 henskydes til voldgiftsbehandling i det omfang, de ikke er blevet bilagt ved forligsbehandling. Under drøftelserne om konventionsudkastet fremkom fra svensk side et forslag gående ud på, at politiske konflikter af vital betydning for et land kun skulle underkastes voldgiftsbehandling, hvis et kvalificeret flertal inden for Europarådets ministerudvalg ville anse sagen for egnet til denne bilæggelsesmetode.

Forslaget, der blev støttet af den rådgivende forsamlings eksperter, måtte ses på baggrund af det internationale politiske livs vilkår, hvorefter det, uanset det store net af bestående voldgiftsforpligtelser, praktisk talt aldrig forekommer, at politiske konflikter af vital betydning for en part henskydes til afgørelse ved voldgift. Tendensen i det

[Udenrigsministeren.]

svenske forslag kunne således siges at gå i retning af at puste nyt liv i voldgiftstanken ved at tilpasse den de rådende vilkår, og forslaget gennemførelse kunne have betydning, at stater, som alene var rede til at acceptere en begrænset voldgiftsforpligtelse, ikke ville benytte sig af den i konventionens art. 34 hjemlede adgang til generelt at erklære, at de ikke vil være bundet af kapitlet om voldgift.

Da denne grundtanke fuldt ud var i overensstemmelse med Danmarks traditionelle bestræbelser til fordel for princippet om fredelig bilæggelse af tvistigheder, støttede man fra dansk side det svenske forslag, som dog ikke vandt fornøden tilslutning i ministerudvalget. Fra et specielt dansk synspunkt er der imidlertid intet betænkeligt ved at tilslutte sig konventionen, selv om man har bibeholdt den oprindelige udformning af art. 19, der svarer til voldgiftsbestemmelsen i generalaktens art. 21. Jeg henviser i øvrigt herved til konventionens art. 26, der bestemmer, at voldgiftsretten skal træffe sin afgørelse under iagttagelse af almindelige folkeretlige principper og under hensyn til parternes indbyrdes retigheder og forpligtelser som følge af traktater eller endelige retsafgørelser. Der er således ikke tale om, at en voldgiftsret vil kunne træffe rent diskretionære afgørelser.

Konventionen, som er blevet undertegnet af samtlige Europarådets medlemslande, trådte i kraft den 30. april 1958, efter at Sverige som det andet land havde deponeret sit ratifikationsinstrument. I forvejen havde Norge ratificeret, og konventionen er desuden senere blevet ratificeret af Nederlandene. Sverige og Nederlandene har ikke kunnet tiltræde kapitlet om voldgift.

Da Danmark som nævnt altid har fulgt den linje at anerkende voldgiftsforpligtelser uden forbehold, og da vi allerede efter en række gældende overenskomster er bundet til voldgiftsbehandling af interesselister, finder jeg ikke grund til, at Danmark begrænser sin ratifikation, således som Sverige og Nederlandene har gjort det, men mener, at vi ligesom Norge kan ratificere konventionen som helhed. Jeg tillader mig derfor at anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 6. marts, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af en stedfortræder til folketingets Grønlandsudvalg* (i stedet for Alfred Jørgensen).

2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg (vedrørende hjælp til enlige mødre)

og

forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring. [Vedrørende lovforslaget om pension og hjælp til enker m. fl.]

3) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om sygehusvæsenet m. v.

og

forslag til lov om ændring i lov om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkulose m. m.

4) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v.

5) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.

6) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg [vedrørende den mellemkommunale refusion].

7) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring [vedrørende den mellemkommunale refusion].

8) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. [vedrørende den mellemkommunale refusion].

[Formanden.]9) *Tredje behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

10) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om bekæmpelse af flyvehavre.

11) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om udlån til arbejderboliger på landet.

12) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om tillæg til lov om opførelse af arbejderboliger på landet.

13) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om udlån til foranstaltninger vedrørende staldhygiejne.

14) *Første behandling af:*

Forslag til lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier og om foranstaltninger til biavlens fremme.

Mødet hævet kl. 15²⁰.

---

67. møde.

Fredag den 6. marts kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato meddeler undervisningsministeren, at han ønsker her i tinget mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om radiospredning.

I skrivelse af gårs dato meddeler undervisningsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om statstilskud til private gymnasieskoler og til private realskoler i København, Frederiksberg og Gentofte,

forslag til lov om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler uden for København, Frederiksberg og Gentofte og forslag til lov om ændring af lov om husholdningsskoler og husholdningsseminarier m. m.

I skrivelse af gårs dato meddeler handelsministeren, at han ønsker her i tinget skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af den i Genève den 6. marts 1948 vedtagne konvention angående Den mellemstatslige rådgivende Søfartsorganisation.

Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Udvalget angående forslag til lov om ændringer i jagtloven har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om statstilskud til private gymnasieskoler og til private realskoler i København, Frederiksberg og Gentofte.

Den for disse skoler gældende tilskudslov, som blev vedtaget i 1947, hviler på nu ændrede eller ophævede love og er baseret på udgiftsniveauet i 1946, herunder på de da gældende lærerlønninger. De nye skolelove og de nye lønningslove har derfor nødvendiggjort en ajourføring af loven, herunder af dens tilskudsydelser, således at der skabes mulighed for at fortsætte driften af disse private skoler på en rimelig økonomisk basis.

I lovforslaget er tilskudsprocenten både for gymnasie- og realskolernes vedkommende forhøjet fra $66\frac{2}{3}$ til 80 pct. af bruttoudgiften pr. time ved de tilsvarende offentlige skoler i de 3 hovedstadskommuner, idet der samtidig er indsat den begrænsning, at tilskuddet ikke kan overstige 80 pct. af vedkommende skoles bruttoudgift.

Til opfyldelse af det tilsagn, som jeg under det høje tings behandling af skolelovene afgav til det nedsatte folketings-